

नीहारः, पुं. (निर्विषये इति । नि + हृ + घञ् । उपसर्गस्य घञोति दीर्घत्वम् ।) घनीभूतशिशिरम् । तत्पण्यायः । अवप्रसायः २ तुवारः ३ तुहिनम् ४ हिमम् ५ प्राणेषम् ६ महिका ७ । इत्यमरः । १ । २ । १८ ॥ खजलम् ८ निशाजलम् ९ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ निहारः १० मिहिका ११ । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, महाभारते । १ । २२८ । २ ।

“खाखवच वनं सर्वं पाखवो बहुभिः शरैः । प्राच्छादयद्देवता नौहारेणैव चन्द्रमाः ॥” अथ गुरुः । कपवायुवर्जकम् । इति राजवल्गवः ॥

हु, ख, (नौति इति वा । हु इदं वा + यथा-यथं कर्तव्यादियु मितद्रादित्वात् हुः ।) वितर्कः । (यथा, शाकुन्तले । १ ।

“निष्कम्प्यभारशिखाचुप्रतर्कभङ्गाः धावन्ति वल्लेनि तरन्ति हु वागिनस्ते ॥” अपमानः । विकल्पः । (यथा, महाभारते । ५ । १७५ । ३ ।

“किं हु गर्वाव्यालानमथ भीष्मं दुरासदम् ॥” अशुभः । अतीतः । प्रसः । (यथा, महाभारते । ३ । ६३ । १२ ।

“कथं हु राजंस्तुषितः क्षुधितः अमकर्वितः ॥” हेतुः । अपदेशः । इति मेदिनी । अथये, ४१ ॥

हु, पुं. अशुभारः । इति वोपदेवः । यथा,— “हुवो पूर्वमेव चन्द्रो सुखौ तु परमात्मिनौ ।” इति दुर्गादासः ॥

हुस, शि वधे । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (तुदां-कुटां-परं-सकं-सेट् ।) शि, हुङिति अशुङितु हुनोङ् । इति दुर्गादासः ॥

हुतं, जि (हु ल स्तुतौ + क्तः ।) स्तुतम् । यथा,— “तं वेदशास्त्रपरिनिष्ठितमुद्धुतिं चम्पाम्बरं सुरसुनौजुतं कवीन्द्रम् । हव्यत्विषं कनकपिङ्गुटाकलापं आचं नमामि शिरसा तिलकं सुनीनाम् ॥” इति पुराणम् ॥

हुतिः, स्त्री, (हु + भावे क्तिन् ।) स्तुतिः । इत्यमरः । १ । ६ । ११ ॥ (यथा, अर्जुनविः ।

“परशुमनुतिभिः स्नानं गुहान् स्थापयन्तः ॥” पूजा । इति शब्दरत्नावली ॥

हुत्तः, जि, (हु + क्तः । “हुदविदेति ॥” ८ । २ । ५६ । इति पाणिनीयः ।) चिन्तः । प्रेरितः । इत्यमरः । ३ । १ । ८७ ॥

हुत्तः, जि, (हु + क्तः । निहातस्य पूर्वदस्य च नत्वम् ।) हुत्तः । इत्यमरः । ३ । १ । ८७ ॥ (यथा, माघे । १ । २७ ।

“प्रसक्तं सौमिरसञ्जातं गते-रदंस्वया हुत्तमनुचर्म तमः ॥”)

नूतः, जि, नू शि स्तवने + कर्मणि क्तप्रत्ययः । स्तुतः । इति आकरणम् ॥

नूतनः, जि, (नव एव । “नवस्य नूरादेशो नमूत-नपस्याच प्रत्यया वक्तव्याः ।” ५ । ४ । २५ । इत्यस्य

वार्तिकोक्ता तनू नवस्य नूरादेशश्च ।) अपुरा-तनम् । तत्पण्यायः । प्रत्ययः २ अभिनवः ३ नवः ४ नवीनः ५ नवः ६ नूतः ७ । इत्यमरः । ३ । १ । ७७ ॥ सद्यस्त्वः ८ अनीनः ९ । इति हेमचन्द्रः । ६ । ८ ॥ अथयः १० प्रतिनवः ११ । इति जटाधरः ॥ (यथा, रघौ । ८ । १५ ।

“प्रथमस्थितपूर्वपाथिवं कुलमभ्युदयतनूतनेश्वरम् ॥”)

नूतः, जि, (नव एव । नव + नृप् नूरादेशश्च ।) नूतनः । इत्यमरः । ३ । १ । ७८ ॥ (यथा, ऋग्वेदे । ७ । १८ । २० ।

“न त इन्द्र सुमतवो न रावः संचक्षे पूर्वा उपसो न नूताः ॥”

“न नूता नूतनाश्च ॥” इति सायनभाष्यम् ॥ नूतः, पुं, (हुदति रोगाद्यनिवृत्तिमिति । हुद + “इगुपधञाप्रोक्तिः कः ।” ३ । १ । १३५ । इति कः । एषोदरादौर्ध्वः ।) नृक्षदावृत्तः । इत्यमरः । २ । ४ । ४२ ॥ (नृक्षदावृत्तश्चेति-शेषोऽस्य ज्ञातव्यः ॥)

नूनः, ख, (हु जनयतीति । जन परिहास्य + अम् ।) तर्कः । ऊहः । यथा, ओजसापि खलु नूनमनूयम् । अर्थनिश्चयः । (यथा, देवीभागवते । १ । १० । ३६ ।

“स्वर्गद्वयं तथा प्रोक्तं शानिना मोक्षदं तथा । न भविष्यति तन्नूनमनया देवकन्या ॥” अवधारणम् । यथा, नूनं हन्ति स रावणम् । इत्यमरभरतौ । स्मरणम् । वाक्यपूरणम् । इति मेदिनी ॥

नूपुरं, पुं, स्त्री, (नू + लिप् । हुवि पुरति इति । पुर अयगमने + “इगुपधेति ॥” ३ । १ । १३५ । इति कः ।) खनामखातपादभूषणम् । नेपुर इति भाषा । तत्पण्यायः । पादाङ्गदम् २ तुला-कोटिः ३ मञ्जीरः ४ हंसकः ५ पादकटकः ६ । इत्यमरः । पदाङ्गदम् ७ । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, मार्कण्डेये । ८२ । २५ ।

“नूपुरौ विमलौ तद्दृष्ट्वैवैकमनुत्तमम् ॥” “गुणवानपि मौख्यमात् पादे लुठति नूपुरः । हारस्तु सक्तभावेन कष्टवस्तुभर्ता मतः ।

इत्युद्भटः ॥)

नृकेशरी, [नृ] पुं, (केशरः प्राचुर्येणारसस्थिति इति । ना चासौ केशरी चेति ।) नरसिंहाव-तारः । इति पुराणम् ॥ (ना केशरोवेति उप-मितिसमासे क्ते “सिंहशार्ङ्गलगाद्याः पुंसि श्रेष्ठार्थवाचकाः ॥” इत्यमरोक्तेः ।) पुरवशेडः ॥

नृगः, पुं, राजविशेषः । यथा, श्रीभागवते । “नृगो नाम नरेन्द्रोऽहमिवाकृतनयः प्रभो ॥”

(अस्य राजप्रवरस्य कदापिद् गोदाध्रमाद-जनितपापात् लकणासत्त्वप्राप्तिर्विष्णुसमार-गणानुवर्त्तने पुनर्भगवता वासुदेवेनोद्धारकथा च महाभारते । १३ । ६० । अथास्य प्रथम-त्रोकादासमतिर्द्रष्टव्या ॥ नृगं जीवान् मष्टति प्राप्नोति जानाति वेति युत्पत्त्या परमात्मा ॥)

नृत्याः, [नृ] पुं, (नृ चट्टे भस्वत्वेन पश्यतीति । चट्ट इदं दृष्टेने + “सर्वधातुभ्योऽनुन्” उणां ४ । १८८ । इत्यनुन् । यदा, “चर्चवर्त्तुलं शिष्य ॥” उणां ४ । २३२ । इत्यधिः । असनयोचेति न ख्यानादेशः ।) राक्षसः । इति हेमचन्द्रः । २ । १०१ ॥ (नृन् चट्टे पश्यतीति नृन् शुभा-शुभकर्तृन् चट्टे पश्यति जानातीत्यर्थः । देवः । यथा, ऋग्वेदे । १० । १०७ । ४ ।

“शतधरं वायुमर्कं खर्विदं

नृत्यचक्षुः अभिचक्षते हविः ॥”

“नृत्यचक्षुः नृणां द्रष्टृन्मानिनादीन् देवांश्च ॥” इति भाष्यकृत्यायनः ॥ नृणां कर्मण्येतृणा-मभ्यर्थादीनामुपमदा । यथा, ऋग्वेदे । ३ । ५ । ३६ । “अस्तभूतं सिन्धुभर्गवं नृत्याः ॥”)

नृत्यचक्षुः, [नृ] पुं, (नृणां प्रजाजनानां चक्षुरिव ।) सुनीधराजपुङ्गवः । इति महाभारतम् ॥ (यथा, भागवते । ६ । २२ । ४१ ।

“सुनीधसस्य भविता नृत्यचक्षुर्नृत्त सुखीनलः ॥” विष्णुपुराणे तु । ४ । २१ । ३ ।

“तस्मादपि सुनीधः सुनीधादयः ततो नृत्यचक्षुः ॥”

नृत्य, य नर्तते । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (द्विषां-परं-अकं-सेट् ।) य, नृत्यति नर्तकः । इति दुर्गा-दासः ॥

नृतिः, स्त्री, (नृत् नर्तने + “इगुपधात् कित् ॥” उणां ४ । ११६ । इति इन् ल च कित् ।) नर्त-नम् । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, ऋग्वेदे । १० । १८ । ३ ।

“प्राचो अगाय नृतये हसाय प्राचोय आशुः प्रतरं दधानाः ॥”)

नृतुः, पुं, (नृत्यतीति । नृत् + बाहुलकात् कुः ।) नर्तकः । इत्युणादिकोषः ॥ (यथा, ऋग्वेदे । ८ । २४ । ६ ।

“इन्द्र यथा हस्ति तेऽपरीतं नृतो शवः ॥”

नृत्यत्यजेति । अधिकरणे कुः ।) भूमिः । दौर्ध्वः । क्रिप्तिः । इति संक्षिप्तवर्णनादिदृष्टिः ॥

नृत्यं, स्त्री, (नृत् + भावे क्तः ।) नृत्यम् । इत्यमर-टीकायां भरतः ॥ (यथा, दृष्टवत्संहितायाम् । ५ । ७३ ।

“नृत्यश्चक्षुःप्रवराङ्गनां धनुष्करश्चक्षुःप्रवराङ्गनां

नृत्यं, स्त्री, (नृत् + “नृदुपधाच्चाकृषिचृतेः ।” २ । १ । ११० । इति ऋप् ।) तालमानरसा-

अयसविनासाङ्गविशेषः । नाच इति आषा । तत्पण्यायः । ताळम् २ नटनम् ३ नाचम् ४

नाखम् ५ नर्तनम् ६ । इत्यमरः । ४ । ७ । १० ॥ नृत्यम् ७ । उद्धृतं नृत्यं ताळम् । सुकुमारश्च

नाखम् । भावाश्रयं नृत्यम् । तालनयाययं नृत्यमिति मेरोऽत्र नाटनः । इति भरतः ॥ नाटः

८ नाचः ९ नाखकम् १० नृतिः ११ इति शब्दरत्नावली ॥ * तस्य कथयादि यथा,—

“देवस्या प्रतीतो यक्षालमानरसाययः । खविनासोऽङ्गविशेषो नृत्यमित्युच्यते नृधेः ॥ * ॥